

РЕШЕНИЕ

№ 8025

гр. София, 17.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **8838** по описа за **2013** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 23618 от 10.09.2013 г. по описа на Административен съд София - град, подадена от ЗД [фирма], срещу решение от 23.07.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 112 състав, по нахд № 14335 по описа за 2012 г. С последното е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-354/03.07.2012 г. на заместник-председател на Комисията за финансов контрол (КФН), с което на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) на застрахователното дружество е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1000.00 (хиляда) лева за нарушение на чл. 271, ал. 2 във връзка с ал. 1 КЗ.

Недоволен от решението ЗД [фирма], чрез процесуалния представител адв. Г., излага доводи за незаконосъобразност на оспорваното решение, поради нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Поддържа, че застрахователното дружество не е извършило нарушение и липсва правно основание за наложената имуществена санкция. Излага твърдения за нарушение на разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изр. 2 ЗАНН при съставяне на АУАН. Счита, че са налице предпоставките за маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Иска се от съдът отмяна на въззивното решение

и вместо него да бъде постановено такова, с което да бъде отменено наказателното постановление. В съдебното заседание се представлява от юрк. А.. Поддържа касационната жалба.

Ответникът - редовно призован, се представлява от юрк. К.. Оспорва жалбата и моли да бъде оставена без движение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и недоказана.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № Р-10-354 от 03.07.2012 г., издадено от началник АНД, ОПП при СДВР. Не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Т.-актосъставител, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и е приел за безспорно установена описаната в АУАН и оспореното НП фактическа обстановка, както следва: на 18.04.2012 г. бил съставен АУАН за това, че застрахователното дружество не се е произнесло в тримесечен срок по претенцията по задължителна застарховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите. Въз основа на съставения акт е издадено обжалваното НП.

След обсъждане на събраните по делото доказателства въззивният съд е направил извод, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на ЗД [фирма] за това, че застрахователното дружество не е спазило задължението си в тримесечен срок от предявяването на претенция № 111643000036/2011 г. да се произнесе окончателно, като определи и изплати размера на обезщетението или даде мотивирано становище, с което отказва плащане по заявената претенция, с което е нарушило разпоредбата на чл. 271, ал. 2 КЗ. Изложил е съображения за законосъобразност и правилност на наказателното постановление. Приел е, че не са налице предпоставките за прилагане на маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Административен съд София - град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира, че жалбата срещу постановеното от районния съд съдебно решение е неоснователна по следните съображения:

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 АПК. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените оплаквания по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 НПК.

Законосъобразен е изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на

обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Актът за установяване на административно нарушение и обжалваното наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити, предвидени съответно в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Постановеното от районния съд съдебно решение не страда от наведените касационни основания. Освен това е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

Не са основателни възраженията, че дружеството не е извършило нарушение на материалния закон, нито възражението, че фактическото описание в АУАН и НП не съответства на нарушението. Нормата на чл. 271 от КЗ императивно изисква от застрахователя окончателно произнасяне по предявената пред него претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" в тримесечен срок. Застрахователят, съгласно чл. 271, ал. 2 има възможност както да определи и изплати обезщетението - т. 1, така и да даде мотивирано становище по предявените претенции, когато отказва плащане или когато основанието и размерът на вредите не са напълно установени - т. 2 на чл. 271, ал. 2 от КЗ. Видно от депозирани формуляри за плащане от 03.11.2011 г., дружеството два пъти е отказало плащане на исканата сума по претенцията. В тях са посочени причини за отказаното плащане, които не могат да бъдат разглеждани като мотивирано становище по смисъла на чл. 271, ал. 2, т. 2 КЗ. Като не е изпълнил законово регламентираното изискване застрахователят е извършил нарушение на цитираните законови текстове.

Неоснователно е възражението за съставяне на АУАН след изтичане на срока, предвиден в чл. 34, ал. 1, изр. 2-ро ЗАНН. Съгласно посочената правна норма не се образува административнонаказателно производство, а образуваното се прекратява, когато не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. След като застрахователят е приел уведомление за щета и протокол за пътно-транспортно произшествие, причинено от водач, притежаващ валидна застраховка „Гражданска отговорност”, от тази дата възниква задължение да се произнесе по застрахователната претенция в предвидения от закона срок. Този срок е тримесечен, като за начало се счита датата, на която е заведена щетата и е преклузивен, тъй като законодателят не е предвидил изрично основания за спирането му. В случая установяването на нарушението, респ. откриването на нарушителя настъпва най-рано при изтичане на срока за плащане или срока за издаване на мотивирано становище за отказ за плащане на обезщетението /02.02.2012 г./. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения.

В случая обаче хипотезата на чл. 28 ЗАНН не е налице. Застрахователното дружество е проявило явно бездействие, изразяващо се в неизпълнението в срок на установеното задължение. При определяне размера на наказанието административният орган се е съобразил с изискванията на чл.27, ал.2 ЗАНН и е определил законовия минимум.

Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Съдът е установил чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства,

административно-наказателното обвинение - дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които то е извършено. По всички така изложени съображения, съставът на АССГ намира, че като е приел за безспорно установено извършването на административното нарушение от ЗД [фирма] при така възприетата фактическа обстановка, СРС е постановил законосъобразен съдебен акт, който не страда от релевираните пороци и следва да бъде оставен в сила.

Предвид гореизложеното, касационната жалба е неоснователна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила като законосъобразно и правилно.

Ето защо на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, Дванадесети касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.07.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 112 състав, по нахд № 14335 по описа за 2012 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.